

Қуръон тиловатида «Аъзу биллаҳ»ни айтиш тилни поклайди | Ҳадис дарслари (322-дарс)

19:00 / 25.03.2025 2549

Аллоҳ таоло:

«Қуръон ўқиган чоғингда, Аллоҳдан қувилган шайтон(шарри)дан паноҳ сўрагин», деган *(Наҳл сураси, 98-оят).*

Яъни, аввал «Аъзу биллаҳи минаш-шайтонир рожийм»ни айтиб туриб, кейин Қуръон қироатини бошлагин, дейилмоқда.

«Аъзу биллаҳи»ни айтиш Қуръони Карим тиловати учун тилни поклайди, кишини Аллоҳнинг Китоби бўлмиш Қуръони Каримни ўқишга тайёрлайди, шайтоннинг васвасасидан сақлайди, бутун вужуди ва шуурини Аллоҳ томон буради.

Худди шу ояти каримадан уламоларимиз Қуръон ўқишни бошламоқчи бўлган ҳар бир инсонга «Аъзу биллаҳи»ни айтиш вожиблиги ҳукмини чиқарганлар. Чунки Аллоҳ шунга амр қилмоқда. Аллоҳнинг амри ҳар бир мўминга вожибдир. Уни қилмаган одам гуноҳкор бўлади.

لَوْ قَيِّمْتُمْ رِبَّكَ لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا
لَوْ قَيِّمْتُمْ رِبَّكَ لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا
مِجْرَلًا نَاطِقًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا
نَسْلًا نَاطِقًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا لَإِذْ لَبَّاهُ أَصْلًا

Абу Саъийд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кечаси намозга турсалар, такбир айтар эдилар ва сўнгра:

«Субҳанакаллоҳумма ва биҳамдика ва табарокасмука ва таъала жаддука ва лаа илааҳа ғойрук», дер эдилар.

Кейин эса «Аллоҳу акбару кабийро», ундан кейин «Аъзу биллаҳис-самийъил аълийми минаш шайтонир рожийми мин ҳамзиҳи ва нафсиҳи ва нафхиҳи», дер эдилар».

«Сунан» эгалари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Имом Термизий «Ушбу ҳадис бу бобдаги энг машҳур ҳадисдир», деганлар.

Ҳанафий ва Ҳанбалий мазҳаблари санога ушбу дуони ўқишни ихтиёр қилганлар. Дуонинг маъноси:

«Аллоҳим! Сенинг Ўзингни поклаб ёд этаман ва Сенга ҳамду сано айтаман. Исминг муборак бўлди. Шаънинг олий бўлди. Сендан бошқа маъбуд йўқ».

У зот сўнгра:

«Аъзу биллаҳис самийъил аълийми минаш шайтонир рожийми мин ҳамзиҳи ва нафсиҳи ва нафхиҳи», деб туриб, намоз қироатини бошлар эканлар.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 4-жузи асосида тайёрланди.